

Toespraken naar gezegden van Jezus uit het Thomas Evangelie

1974 Poona

Resumé van de derde toespraak:

*Jezus zei:**Ik ben gaan staan midden in de wereld
en ik ben hun in het vlees verschenen.**Ik zag dat ze allen dronken waren,
en dat geen van hen dorstig was.**En mijn ziel was bedroefd om de zonen der mensen,
omdat hun hart blind is
en zij niet zien
dat ze leeg in de wereld zijn gekomen,
en de wereld weer leeg willen verlaten.**Maar nu zijn ze dronken.
Als ze zich ontdaan hebben van hun wijn,
dan zullen ze berouw hebben.**Jezus zei:**Als het vlees ontstaan is
om der wille van de geest,
dan is dat een wonder;
maar als de geest ontstaan is
om der wille van het lichaam
is het een wonder der wonderen.
Maar ik verwonder mij erover dat die grote weelde
die armoede tot zijn huis heeft gemaakt.*

Jezus, of Boeddha, of wie dan ook ontwaakt is, zullen je allen dronken aantreffen. Er zijn velerlei soorten dronkenschap, maar de dronkenschap is er. Je bent niet alert, je bent niet wakker, je denkt alleen maar dat je wakker en alert bent – je slaapt maar door, van je geboorte tot je dood.

Gurdjieff vertelde vaak het volgende verhaal: Er was eens een man die duizenden schapen bezat, en hij was altijd ongerust dat zijn schapen zouden verdwalen en ten offer zouden vallen aan wilde dieren. Daarom raadpleegde hij een wijze, die hem aanraadde waakhonden te houden. Dus had hij honderden honden om over de schapen te waken. Zij beletten de schapen weg te lopen, en als een van de schapen dat toch probeerde, dan doodden zij het.

Langzamerhand raakten ze zo verslaafd aan het doden dat ze de schapen begonnen te vermoorden. Daarom ging de man weer naar de wijze en zei: 'Het is gevaarlijk, de beschermers zijn moordenaars geworden.'

En dat gebeurt altijd – kijk naar jullie politici: ze zijn de beschermers, maar zo gauw ze macht hebben, beginnen ze te doden.

Daarom zei de wijze: 'Dan is er maar één oplossing, ik zal komen.' En hij kwam en hij hypnotiseerde alle schapen en zei tot hen: 'Je bent wakker, alert, volkomen vrij. Niemand is jullie eigenaar.'

En de schapen bleven in die gehypnotiseerde toestand, en ze wilden nergens heen. Ze wilden niet ontsnappen, omdat ze niet in een gevangenis zaten, en allen geloofden ze dat zij de eigenaars waren,

meesters van zichzelf. Zelfs als er een schaap door de meester werd gedood, dachten ze, 'dat was haar lot, niet het mijne. Niemand kan mij doden, ik heb een onsterfelijk zelf en ik ben volkomen vrij, ik hoef daarom niet te vluchten.' De meester was gerust, omdat de schapen gehypnotiseerd waren.

Ze leefden in een soort halfslaap, en dat is de staat waarin jullie je bevindt – waarin Jezus je aantreft, waarin ik je aantref. Maar niemand heeft je gehypnotiseerd – het is zelf-hypnose: je bent zowel de wijze man die de schapen hypnotiseerde, als het schaap dat werd gehypnotiseerd – je hebt jezelf gehypnotiseerd.

Er bestaat een bepaalde manier om je zelf te hypnotiseren: als je voortdurend hetzelfde denkt, zal je daardoor worden gehypnotiseerd; als je voortdurend naar hetzelfde kijkt, word je er door gehypnotiseerd; als je voortdurend over iets tobt, zal je er door gehypnotiseerd worden.

Er was eens een Frans dichter, die naar de Verenigde Staten ging. Men liet hem New York zien, en zijn gids bracht hem naar het Empire State Building. De dichter keek verbaasd. Hij keek er steeds opnieuw naar, en zei toen: "Het doet me aan seks denken."

De gids was verwonderd. Hij had al veel reacties gehoord, maar dit was iets nieuws. Nog nooit had iemand, kijkend naar het Empire State Building, opgemerkt dat het hem aan seks deed denken. Daarom vroeg hij: "Als u het niet onaangenaam vindt, vertel dan alsjeblieft waarom het u aan seks doet denken." De Fransman antwoordde: "Alles doet dat."

Als je voortdurend aan seks denkt, word je erdoor gehypnotiseerd. Dan is alles seksueel voor je. Het doet er niets toe waar je je bevindt, omdat je je eigen geest met je meedraagt, en je geest gaat door met het scheppen van een wereld om je heen. De één wordt gehypnotiseerd door seks, de ander door weelde, en een derde door macht, maar iedereen wordt gehypnotiseerd. En dat heeft niemand je aangedaan – je hebt het jezelf aangedaan, het is je eigen werk.

Maar je doet het al zo lang dat je volkomen vergeten bent dat je zowel de magiër als het schaap bent. Als je je er van bewust wordt, 'ik ben de magiër en ik ben het schaap,' dan begint alles te veranderen, omdat dan het eerste sprankje transformatie is binnengekomen.

Herhaling is de methode van hypnose: voortdurend naar iets, wat dan ook, kijken, of er aanhoudend over denken. Als je naar een hypnotiseur gaat, zegt deze: "Je valt in slaap, valt in slaap, valt in slaap, valt in slaap." En hij blijft hetzelfde op monotone wijze herhalen, en dan slaap je al spoedig vast.

Denk hieraan, want je doet het aan één stuk door, en de maatschappij doet het aan één stuk door. Het hele propagandamechanisme bestaat uit herhaling. Politici herhalen steeds maar dezelfde dingen, en ze bekommeren er zich niet om of je luistert. Dat doet er ook niet toe, omdat, als ze het maar blijven herhalen, je langzamerhand overreed wordt, overtuigd: je wordt gehypnotiseerd door die zuivere herhaling.

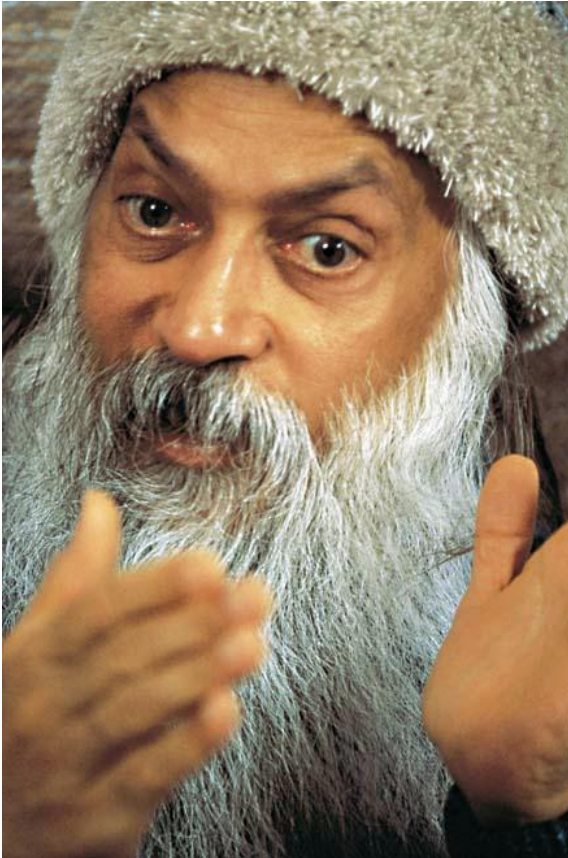
Als je eenmaal onder hypnose verkeert, houdt het nooit op. De dood maakt niet zoveel verschil: in het volgende leven begin je op dezelfde manier opnieuw, want het volgende leven gaat door waar het vorige is afgebroken; ze hangen met elkaar samen. Als er dus een kind wordt geboren, is dat niet werkelijk een kind, het is heel, heel oud. Het breng al zijn oude *karma's* mee, alle *samskaras* en geconditioneerdheid. Het begint als een oude man – het heeft zijn hypnose reeds. Dat noemen de hindoes *samskaras*, karma.

Wat is de diepste betekenis van de theorie van *karma*? Karma is een manier van zelfhypnose. Als je een bepaalde daad aanhoudend herhaalt, word je erdoor gehypnotiseerd. Dan wordt het karma, de daad, de meester, en ben jij niet meer dan een slaaf.

Je kunt je alleen maar realiseren wat er om je heen gebeurt als je wakker bent. De hele wereld slaapwandelt. Daarom is er zoveel ellende, zoveel geweld en zoveel oorlog. Het is niet nodig, maar het moet, omdat mensen die slapen en dronken zijn nergens verantwoordelijk voor kunnen zijn.

Als er iemand bij Jezus kwam en vroeg wat hij moest doen om te veranderen, dan antwoordde hij: "Je kunt nietsdoen om te veranderen, tenzij je wakker wordt."

Kijk nu eens naar deze uitspraken. Ze zijn alle heel diep, heel diepgaand, vol betekenis, en ze kunnen je leiden op je pad. Onthoud ze!

'Jezus zei: "Ik ben gaan staan midden in de wereld en ik ben hun in het vlees verschenen. Ik zag dat ze allen dronken waren; en dat geen van hen dorstig was."'

Je hoeft je niet af te vragen waarom de boodschap van Christus zo machtig werd – de boodschap van Mahasvir werd nooit zo machtig, maar Jezus bekeerde bijna de halve wereld. Waarom? Omdat hij in de wereld bleef, omdat hij de wereld begreep – haar wijze van leven, de mensen, de geest. Hij bewoog zich te midden van hen, hij kwam te weten hoe ze functioneerden – slapend, dronken – en hij begon wegen en middelen te zoeken om hen te doen ontwaken.

Jezus was geen geest. Vele meesters blijven je bezoeken in de geest. Boeddha klopt nog altijd aan je deur, maar in de geest. En als je zelfs iemand die lichamelijk is gekomen niet kunt zien, hoe kun je dan Boeddha herkennen?

Toen H. P. Blavatsky in deze eeuw het bestaan ontdekte – of opnieuw ontdekte – van meesters die in de geest doorgaan met hun werk en het helpen van mensen, die zich op het pad bevinden, geloofde niemand haar. Men dacht dat ze gek geworden was en de mensen zeiden: 'Bewijs het ons – waar zijn die meesters?' Een van de belangrijkste dingen die de theosofie bereikte was, dat de

meesters opnieuw werden ontdekt, omdat iedereen die verlicht is in de wereld blijft, er is geen andere plaats. Dit is het enige bestaan dat er is. Altijd als een wezen verlicht wordt, blijft hij een gids. Maar je kunt een geestelijke gids niet herkennen als je een lichamelijke gids niet kunt herkennen.

Jezus zegt: *'Ik verscheen hem in het vlees'* – ik was in een lichaam, ze konden me zien, ze konden me horen, ze konden me voelen, maar toch misten ze me. Ze misten me, omdat ze allen dronken waren. Ze waren er niet echt, ze waren helemaal niet bewust. Ik klopte aan hun deuren, maar ze waren niet thuis.'

Als Jezus aan je deur klopt, ben je dan thuis om hem te ontvangen? Je zult ergens anders zijn, je bent nooit thuis. Je gaat door met zwerven over de hele wereld, maar je gaat niet naar huis. Waar is je huis? Binnen in je, waar het centrum van je bewustzijn is, daar is je huis. Je bent er nooit, omdat je er alleen bent als je diep mediteert. En als je diep mediteert, dan kun je Jezus direct herkennen – en dan maakt het geen verschil of hij lichamelijk verschijnt of niet. Als je thuis bent, zal je de kloep herkennen. Maar als je niet thuis bent, wat kun je dan doen? Jezus klopt en je bent er niet. Dát betekent het woord *'dronken'*: *niet thuis*.

Heus, als je jezelf wilt vergeten dan drink je alcohol of je gebruikt drugs. Drinken betekent vergetelheid, en religie bestaat geheel en al uit herinnering. Waarom wil je jezelf vergeten? Waarom heb je zo genoeg van jezelf? Het probleem is dat je, als je alert bent, je leeg voelt; je hebt het gevoel dat je niemand bent. Binnen in je voel je een niets en dat niets wordt een afgrond. Je wordt bang, en je rent er hard vandaan.

Meditatie is niets anders dan het op goede voet komen te staan met je leegte: haar herkennen, haar niet ontvluchten; door haar *zijn*, niet vluchten. En dan wordt de leegte plotseling de volheid van het leven. Als je haar niet ontvlucht, is ze het mooiste wat er maar is, het puurste, want alleen de leegte kan puur zijn.

Jezus zei iets zeer tegenstrijdigs: *'Ik zag dat ze allen dronken waren: en dat geen van hen dorstig was.'* Deze wereld en de wijn van deze wereld kunnen je slechts tijdelijk verademing schenken, kunnen je slechts tijdelijk momenten van vergetelheid geven. En het verschil is dia metrisch; iemand die dronken is van Gods wijn, is volkomen alert, gewaar, volledig bewust; iemand die dronken is van deze wereld en zijn wijnen, is gehypnotiseerd, slaapt, beweegt zich in een slumertoestand – zijn hele leven is één lange droom.

'Ik zag dat ze allen dronken waren; en dat geen van hen dorstig was En mijn ziel was bedroefd om de zonen der mensen, omdat hun hart blind is en zij niet zien dat ze leeg in de wereld gekomen zijn en de wereld weer leeg willen verlaten.'

'En mijn ziel was bedroefd...'- je kunt niet begrijpen wat een leed zich meester maakt van een Jezus of een Boeddha, als hij naar je kijkt, dronken van deze wereld, totaal niet dorstend naar het goddelijke, naar de waarheid; levend te midden van leugens, gelovend in leugens, alsof het de waarheid was en alles mislopend voor niets.

Leeg ben je gekomen, maar niet eigenlijk leeg: vol met wensen. Leeg zal je gaan, maar niet eigenlijk leeg: alweer vol met wensen. Maar wensen zijn dromen, je blijft leeg. Ze hebben niets substantieels. Je bent leeg geboren, en dan beweeg je je in de wereld en je brengt dingen bijeen, denkend dat deze dingen je vervulling zullen schenken. Maar je blijft leeg. En de dood berooft je van alles, je beweegt je naar het graf, opnieuw leeg.

Wat is de zin van dat hele leven? Wat betekent het? Wat verwerf je erdoor? Daarom zijn een Jezus en een Boeddha bedroefd, als ze naar de mensen kijken. Je kunt niet zeggen dat ze niet knap zijn – ze zijn veel te knap, knapper dan nodig is, knapper dan ze aan kunnen, dan goed voor hen is. Je kunt niet zeggen dat ze niet kunnen zien, ze

kunnen zien, maar ze kunnen alleen dat zien wat tot deze wereld behoort. Hun *hart* is blind, hun *hart* kan niet zien.

Het hoofd leidt je naar succes in deze wereld. Het is vernuftig, berekenend, het is een manipulator – het leidt je naar succes. En daarom leert iedere school, ieder college en iedere universiteit je hoe je je hoofd beter kunt gebruiken. En zij die hun hoofd goed kunnen gebruiken, krijgen de gouden medailles. Ze hebben succes en dan hebben ze de sleutels die toegang geven tot de wereld.

Maar een man met een hart zal mislukken, omdat hij niet kan exploiteren. Hij zal zoveel liefhebben dat hij niet een vrek kan zijn, een oppotter. Hij zal zoveel liefhebben, dat hij uit zal gaan en zal delen en alles wat hij heeft zal hij geven, liever dan mensen te beroven.

'Maar nu zijn ze dronken. Als ze zich ontdaan hebben van hun wijn, dan zullen ze berouw hebben.'

Dat woord *berouw* kreeg een belangrijke betekenis. Het hele christendom verlaat zich op berouw, geen andere religie heeft zich zo sterk op berouw verlaten. Berouw is prachtig, als het uit het hart komt, als je je ervan bewust bent; 'ja, Jezus heeft gelijk, we hebben onze levens verspild.'

Het verspillen is de zonde – niet dat Adam de zonde beging – het verspillen van je leven, van de mogelijkheid, de gelegenheid te groeien en goddelijk te worden; tijdverspilling, hem verspillen aan waardeloze dingen, met het verzamelen van nutteloze rommel. En als je gewaarwordt, zal je berouw hebben. En als dat berouw opwelt uit het hart, zal het je schoonwassen. Niets reinigt zoals berouw. En dat is een van de mooiste dingen van het christendom.

In het hindoeïsme bestaat geen geheim over berouw. Ze hebben die sleutel helemaal niet uitgewerkt. Dat is uniek in het christendom. Als je volledig berouw hebt, als het opwelt uit je hart, als je schreeuwt en huilt, als je hele wezen voelt en berouwt dat je de door God gegeven gelegenheid hebt verwaarloosd – dat je niet dankbaar bent geweest, dat je je eigen wezen hebt mishandeld – dan voel je de zonde. *Dat* is de zonde! Niet dat je iemand vermoord hebt of dat je hebt gestolen; dat stelt niets voor.

Maar begrijp goed wat berouw inhoudt. Zo maar de woorden zeggen helpt niet, en ze halfhartig zeggen helpt ook niet. Als je hele wezen berouw heeft, als je in alle poriën, in al je vezels voelt dat je fout was – en dat je het verkeerd gedaan hebt doordat je dronken was – en dat je nu berouw hebt, dan is er plotseling een *transformatie*. En voor het eerst voel je het innerlijke niets. Het is niet negatief leeg, het is alleen maar dat de tempel zo uitgestrekt is, als de ruimte...Er is je *vergiffenis* geschonken, Jezus zegt dat je vergiffenis is geschonken als je berouw hebt.

De meester van Jezus was Johannes de Doper. Zijn hele lering bestond uit: 'Heb berouw. Want de dag des oordeels is nabij!' Hij was een heel heftig mens, een groot revolutionair, en hij trok van de ene kant van het land naar de andere, met maar één boodschap: 'Heb berouw! Want de dag des oordeels is nabij!' Daarom lieten de christenen de theorie van de wedergeboorte volkomen vallen. Niet omdat Jezus zich niet bewust was van de wedergeboorte, hij wist heel goed dat er een voortdurende cirkel van wedergeboorten bestond. Maar hij liet de idee volledig schieten om het berouw totaliteit te geven.

Als er vele levens zijn, kan je berouw niet totaal zijn. Je kunt het uitstellen. Je kunt denken: 'Als ik in dit leven heb gefaald, dan is er nog niets verloren, er is het volgende leven.' Dat hebben de hindoes gedaan. Zij zijn het meest luie volk van de hele wereld, door deze theorie. En het probleem is, dat de theorie juist is; dus kunnen ze altijd uitstellen, er is geen haast. Waarom zou je zo'n haast hebben?

Het christendom heeft een intensiteit geschapen door de idee dat er maar één leven is. En denk eraan: de hindoes hebben gelijk, voor zover het de theorie betreft, en de christenen hebben ongelijk, theoretisch.

Maar een Jezus houdt zich nooit bezig met theorieën. Het probleem is de menselijke geest en zijn transformatie – en soms kan de waarheid vergif zijn, soms kan ze je lui maken.

Jezus wist het heel goed, hij kende de reïncarnatie heel goed – beter dan wie ook. Maar hij liet de idee schieten, omdat hij in India was geweest! Hij keek naar de Indische geest, en zag dat deze geheel en al op uitstel ingesteld was geraakt door de theorie van de reïncarnatie, en daarom liet hij die idee schieten.

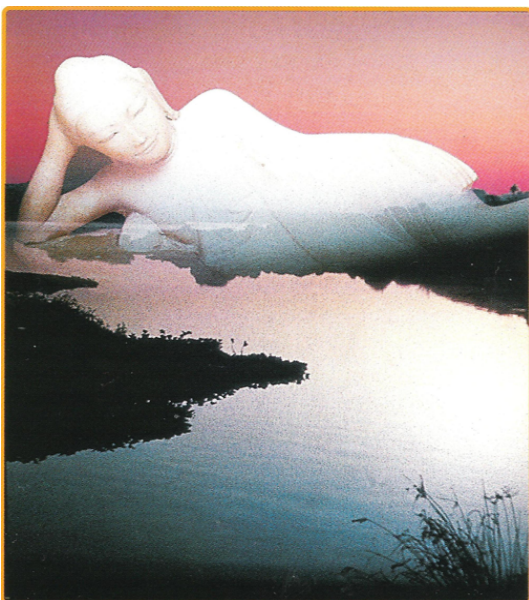
'Maar nu zijn ze dronken. Als ze zich ontdaan hebben van hun wijn, dan zullen ze berouw hebben.'

'Jezus zei: als het vlees ontstaan is om der wille van de geest, dan is dat een wonder; maar als de geest ontstaan is om der wille van het lichaam, is het een wonder der wonderen.'

Jezus zegt: 'Als het vlees ontstaan is om der wille van de geest...', zoals alle religies zeggen – God schiep de wereld. Dat betekent: het vlees is voortgekomen uit de geest, materie is voortgekomen uit het denken; bewustzijn is de bron, de wereld is niet meer dan een bijproduct.

'Maar als de geest ontstaan is om der wille van het lichaam...', zoals atheïsten, materialisten, zoals Karl Marx, Charvak en anderen zeggen... Marx zegt dat bewustzijn een bijproduct is van materie. Het derde is het grootste wonder van allemaal, en dat derde ding is:

'Ik verwonder me erover dat die grote weelde die armoede tot zijn huis heeft gemaakt.'

Jezus zegt: 'Het is een wonder der wonderen: dat die grote weelde' - van goddelijk zijn, van de goddelijkheid van God – 'die armoede tot zijn huis heeft gemaakt.'

Dronken mensen, slapend, arm, al hun levens lang voortdurend bedelend; vragend naar afschuwelijke dingen, gekweld door kwalen en ziekten – en God heeft hen tot zijn tempel gemaakt, en God heeft hen tot zijn woonplaats gemaakt, Zijn woonplaats in jou! Jezus zegt: dit is het grootste – onmogelijke, onbegrijpelijke – mysterie. Wonder der wonderen! Niets kan het overtreffen.

Kijk eens naar wat je gedaan hebt met je leven, *kijk naar wat je jezelf hebt aangedaan*. Je bent niets meer dan een ruïne, en de ruïne wordt iedere dag groter. Tenslotte zal er niets van je over zijn dan een ruïne. En in je bedelende hart, in je bedelende verstand, daar woont de koning, het allerhoogste. Dat is een wonder!

Overdenk deze woorden en houd één sleutelwoord in gedachten: *hebt berouw*. En als je in staat bent je te realiseren dat berouw de sleutel is, dan zal het hele verleden worden schoongewassen. Plotseling zal je weer nieuw en maagdelijk zijn.

En als je nieuw bent, dan is God er. Omdat God niets anders is dan je nieuwheid, je maagdelijkheid.